

Leo Trotskij: Framåt!

[Trotskij's presentation av första numret av tidningen **Vperjod (Framåt)**, som han var redaktör för. Det första numret gavs ut 2 [15] juni 1917.]

Vår tidning ska bli organ för den revolutionära socialismen. För bara en kort tid sedan skulle en sådan presentation ha räckt. Men nu har dessa ord förlorat allt värde. Ty nuförtiden kan både socialismen och revolutionen åberopas av element och klasser, som till sin sociala karaktär tillhör fiendens läger, med vilka vi inte kan försonas. De gula tidningarna kallar sig oberoende socialistiska. De tidningar som finansieras av bankerna tar till den "praktiska socialismens" camouflagfärg, precis som bankerna själva för säkerhets skull hänger ut revolutionens röda flagga.

Socialismens feberartade tillväxt och denna förklädnad och surrogat för socialismen är än mer oväntad, eftersom hela den kapitalistiska världen för bara ett kort tag sedan, under krigets inledning, talade om socialismens fullständiga sammanbrott. Och den internationella socialismen genomgick verkligen ett avgörande test under krigets oerhörda omvälvning. Internationalens mäktigaste organisationer kapitulerade för den kapitalistiska staten, och gav under en fullkomligt oärlig paroll om "nationens försvar" sin välsignelse till ett ömsesidigt utrotningskrig mot folken i Europa. Sammanbrottet för socialismen, mänsklighetens sista hopp, föreföll mer tragiskt än allt slaktande och förstörelse av den materiella civilisationen.

Men socialismen gick inte under. Under denna fruktansvärda inre kris kastade den bara av sig sina *nationella* begränsningar och opportunistiska illusioner. Krigets smältdegel har låtit de arbetande massorna genomgå en reningsprocess från den nationalistiska ideologins andliga slaveri och har härdat den till ett oförsonligt hat mot den kapitalistiska staten. Istället för den Andra internationalens ledare – Scheidemann, Guesde, Vandervelde, Plechanov, och liknande, som gjorde bankrutt under dessa mäktiga händelser – uppstod nya ledare, som blomstrar under den nya epokens våldsamma anlopp. Karl Liebknecht, Fritz Adler, Macklin, Höglund och många andra – de är pionjärerna som bygger den nya, Tredje internationalen, som uppförs under krigets stormvindar för att möta den sociala revolutionens stormar.

Den värsta biten av socialismens kris ligger redan långt bakom oss. Den ryska revolutionen är inledningen på en mäktig europeisk tidvattenvåg. Borgarklassen försöker av all makt tämja den ryska revolutionen och begränsa den till vårt land. Det är därför borgarklassen döljer sig bakom socialismens defensiva minoritet. Borgarklassens tjänare och deras politiska ombud använder alla sina krafter för att i namn av "nationell enhet och försvar" avväpna arbetarklassen, rycka loss den från internationalen, och underkasta den det imperialistiska krigets disciplin. Vi menar att denna politik är en dödsfiende till socialismens intressen. "Det revolutionära försvaret" är vår inhemska variant av socialpatriotismen. Under populismens eller "marxismens" mask utgör detta "revolutionära försvar" i själva verket ett oföränderligt övergivande av proletariats självständiga politik. Och det för med sig chauvinismens gift och leder till den proletära ideologins fullständiga förfall.

Denna tidnings mest omedelbara uppgift kommer att vara kampen mot

socialpatriotismens nedbrytande inflytande och försvaret av den revolutionära internationalismens principer.

Vi ger ut detta första nummer av *Vperjod* vid en tidpunkt då internationalismen har överhanden inom Petrogradproletariatets led gentemot de "nationella försvararna". Vi hoppas att vår tidning kommer att hjälpa denna välgörande process genom att fördjupa frågeställningarna mer än vad dagspressen gör, och genom att envist kämpa för en sammanslagning av den revolutionära internationalismens samtliga strömningar. Vänner! *Vperjod* räknar med er välvilja och ert stöd.

(Översättning: Göran Källqvist)